

Med handikappfrågorna i fokus

Inför höstens riksdagsarbete kan jag se tillbaka på många viktiga möten. Nyligen fick jag förmanen att göra några besök som jag såväl eftertanke som hopp.

Jag besökte häromveckan Synskadades Riksförbund med anledning av deras kampanj om rätten till led-sagning. Den dagen fick jag verkligen en inblick i hur det är att ha en synnedsättning. Vi fick göra en hel del övningar som satte igång hela känslobatteriet.

I förra veckan var jag inbjuden av Folkpartiet i Sunne. En fullspäckad dag med handikappfrågorna i fokus. Jag träffade personal som arbetar med personlig assistans. De hade naturligtvis en hel del frågor kring LSS-kommitténs förslag gällande förändringarna i Lagen om stöd och service för personer med funktionsnedsättning. Jag mötte ett stort engagemang hos dessa kvinnor men jag fick också möta frustration över hur myndigheter som Försäkringskassan sätter käppar i hjulet för den enskilde. Man kan ju tycka att det borde råda lite mer "sunt förnuft" i stället för detta paragrafryteri!

Var finns flexibiliteten i behovsbedömningarna? Var finns helhetssynen på människan? Vad vet man egentligen om funktionshinder? Har man någonsin satt sig in i hur man med en funktionsnedsättning måste tänka för att få vardagen att fungera?

Svaret på dessa frågor är tyvärr i många fall ett "Nej".

För att återgå till dagen i Sunne besökte jag även en daglig verksamhet. En fantastisk daglig verksamhet. Jag önskar att fler kommuner hade den kvaliteten på sin dagliga sysselsättning. Först och främst en underbar miljö att jobba i och sedan ett innehåll som kändes viktigt, stimulerande och varierande. Man jobbade med kursverksamhet, läromedel, tryckeri, catering, ja, you name it!

Dagen avslutades med ett möte med handikapprådet. Ett aktivt handikappråd som hade arbetat fram en tillgänglighetsplan. Man såg äntligen mållinjen och hade dessutom kommunen med "på banan".

Jag har under året haft många kontakter med handikapporganisationerna och de uttrycker som sagt en viss

oro inför kommande lagstiftning. Oron grundar sig till en del på missuppfattningar men också på olyckliga beslut som tagits av Försäkringskassan. Det finns bland annat en oro för hur assistansen kommer att se ut för personer med kognitiva funktionsnedsättningar. Min uppfattning är att det måste bli tydliga skrivningar kring kognitiva funktionsnedsättningar eftersom vi redan i dag har sett att Försäkringskassan avslår assistansstämningar för denna grupp.

För mig så är det av högsta vikt att det blir något bra av den nya lagen. Det finns flera förtydliganden som måste göras. Folkpartiet var initiativtagare till denna rättighetslag vilket kräver ansvar och engagemang från oss folkpartister.

Jag har inte nämnt något om jobben för personer med funktionsnedsättning. Där finns det en hel del att göra. Framförallt borde offentlig sektor ta ett större ansvar. Den statliga förvaltningen ska vara en förebild när det gäller anställning av personer med funktionsnedsättning. Vi behöver inte uppfinna hjulet själva. Vi kan ta del av vårt grannland Norges erfarenheter. Men även i detta fall handlar det också om attityder och värderingar och sist men inte minst om okunskap.

Till sist, Folkpartiet måste värna de sociala frågorna. Folkpartiet har en bra politik inom vård och omsorg och inom handikappområdet. Förväntningarna är stora.

Till min glädje så lyfte statsminister Reinfeldt de äldre i regeringsförklaringen genom att säga att Sverige ska vara ett bra land för våra äldre.

Om jag hade varit statsminister så hade jag även lyft personer med funktionsnedsättning, deras kompetens och deras resurser.

Väl möt på landsmötet med de sociala frågorna högt på agendan!

Maria Lundqvist Brömster är riksdagsledamot för Folkpartiet liberalerna för Västerbotten och är vice ordförande för Liberala kvinnor.

Foto: Peter Knutsson